

trykt sig med Forsigtighed, idet man har jagt, at det „synes“, som om i sin Tid baade Planen og Tilsynet have været uheldige. Efter Mit, hvad der foreligger, tror jeg, man maa indrømme, at der er al Grund til at tvivle om Planens Brugbarhed eller Hensigtsmæssighed fra Først af, og om, at det Tilsyn, der har været ført under Bygningens Opførelse, ogsaa har været tilstrækkeligt. Det er jo klart — det behøver jeg neppe at fremdrage, men for adskillige Medlemmer er det maaske rigtigt at sige det — at dette Tilsyn har væglet Personer i den Narvælle, Theatre var under Opførelse, og at den Udvalgte, Udvalget har fremfat, derfor ingenlunde rammer samtlige de Personer, som have været Medlemmer af Tilsynet. Jeg siger dette udtrykkelig, for at ikke vor Udtalelse skal ramme videre, end den virkelig figter. Der findes jo, som Enhver bekendt, fra den Tid, da Forhandlingen førtes om Theatre, enkelte Medlemmer af det oprindelige Tilsyn, som ere afgaaede ved Døden, inden Tilsynet sluttedes eller havde udført sit Hverv; dels ere ogsaa Medlemmer traadte ud, netop fordi de fandt, at den Maade, hvorpaa Bygningen blev opført, idet den oprindelige Plan eller den oprindelige Mangel af en tilstrækkelig Plan gjorde, at Tilsynet ikke kunde udføres med tilstrækkelig Nøjagtighed, og navnlig den Maade, hvorpaa til Slutning Bygningens Fuldbendelse blev forceret, var uforenelig med Statskassens Løve. Disse Medlemmer, der saaledes traadte ud, er der selvfølgelig ikke her figtet til; der er overhovedet ikke figtet til bestemte Personer, men kun til Tilsynet som saadant. Det viser sig, at dette har været utilstrækkeligt, og jeg tror ikke, at de Udtryk, vi have brugt derom, ere for stærke. Jeg skal gjøre en kort Bemærkning i Anledning af en Udtalelse i Betænkningen under Nr. 71, vedrørende det midlertidige Tilskud til Frederiks Hospital. Det fremgaar af Hospitalets Regnskaber for ifjor, at der er en mindre Underbalance, og at der som Følge deraf — hvad ogsaa fremgaar af Hospitalsberetningen — har været nogen Tale om eller har været reist Spørgsmaal om at indskrænke Antallet af Fripladsfer. Det har man imidlertid ikke gjort; man har fastholdt det samme Antal af Fripladsfer som hidtil og dækket Underbalancen paa anden Maade. Senere i Aarets Løb har den høitærede Minister udvirket en kongelig Resolution, som giver ham Ret til at give vedkommende Embedsmænd ved Frederiks Hospital Dyrtdstillæg i Lighed med det Dyrtdstillæg, som det er foreslaaet at give Embedsmændene paa Finantsloven for sidste Finantsaar. Udvalgets Hæretal har jo nok nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at give en enkelt Klasse af Embedsmænd, som ganske vist ikke ere Statsembedsmænd, men dog itaa under lignende Forhold, Dyrtdstillæg, naar andre Embedsmænd maa faa saadant; men det er en Ting, som ligger udenfor Thingets Kom-

petence direkte, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det, som man imidlertid har anset for uheldigt, er den Fare for Hospitalets fortsatte Virksomhed i samme Omfang og Retning som hidtil, der ligger i den nævnte Foranstaltning. Man har nemlig ikke kunnet se Andet, end at der i Udbetalingen af dette Dyrtdstillæg vil være en Fare for, at man maa komme til at indskrænke Antallet af Fripladsfer. Dersom noget Saadant fandt Sted, vilde det være i høi Grad beklageligt og ikke alene mod Hospitalets oprindelige Fundats, som endogsaa bestemmer et Par Fripladsfer mere, end der for Diebliffet findes paa Hospitalet, men ogsaa mod den Forudsætning, der laa til Grund for den Bevilling af 10,000 Kr., som Rigsdagen i sin Tid gik ind paa. Med Hensyn til Tilskudet til Frederiks Hospital fandt der jo for nogle Aar siden en Forhøielse Sted af 10,000 Kr., og efter de Forhandlinger, der da førtes, og efter den Motivering, som kom, saavidt jeg erindrer, fra Regjeringens Side, fandt denne Forhøielse navnlig Sted for at kunne bibeholde Antallet af Fripladsfer. Dersom altsaa nu en saadan Foranstaltning som den, at uddele Dyrtdstillæg, skulde medføre en saadan Prægravation af Hospitalets Budget, at det vilde blive nødvendigt at anvende en Del af det forøgede Statstilskud eller af det nævnte Beløb af 10,000 Kr. dertil, saaledes at Fripladsfernes Antal indskrænkedes, vilde det være mod den Forudsætning, der har ligget til Grund for de Forhandlinger, der have været førte med Regjeringen om de Bevillinger, som hidtil ere givne. Jeg fremhæver det navnlig, for at den høitærede Minister kan faae Leilighed til at udtale sig om, hvilke Udgifter der i saa Henseende er. Jeg skal forøvrigt erkjende, at den omtalte kongelige Resolution ikke gaar ud paa, at der „skal“ meddeles vedkommende Embedsmænd Dyrtdstillæg, men kun at det, saa vidt ske kan, „kan“ meddeles dem. Jeg ser, at der her er en Dør aaben for, at man maaske kan undlade det eller maaske ikke vil gjøre noget Saadant, uden at det kan forenes med de andre og vigtigere Formaal, og det er det, jeg er gaaet ud fra, idet jeg har omtalt Sagen, som sket er. Hermed har jeg omtalt de Endringsforslag, som nu ere Gjenstand for Forhandling, og de Punkter i Betænkningen, som jeg har anset det for nødvendigt at berøre.

Thomsen: Jeg skal følge den ærede Ordførers prisværdige Exempel ved ikke at sige Mere end det Nødvendigste om de Endringsforslag, der foreligger. Af de Forslag, Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til, er der fem, der ere Gjenstande, nemlig Forslagene om Universitetet, Stiftsmidlerne, Bisittatsreisen, Omposteringen af Bidsraget til visse Skoler fra Sorø Akademi til de lærde Skolers Budget og om fast Ansættelse af tre Lærere ved de lærde Skoler. Angaaende de